

מ"י 8658/11/19 - שלמה פטיטו נגד מדינת ישראל באמצעות משטרת אילת

בית משפט השלום באילת

מ"י 8658-11-19 מדינת ישראל נ' פטיטו

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
מבקש	שלמה פטיטו ע"י ב"כ עו"ד איציק כהן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל באמצעות משטרת אילת
	ע"י נציגה פקד אסף ויזר

החלטה

לפני בקשת החשוד להשית פיצויים על משטרת ישראל בגין העובדה כי היה "עצור לשווא" למשך יממה לפחות.

רקע:

בתאריך 5.11.2019 התבקשה הארכת מעצרו של החשוד למשך 3 ימים. בית המשפט (מותב זה) - לאחר שדן בבקשה - ומששמע כי יש לבצע עדיין 7 פעולות שמתוכן 3 צריכות להתבצע פרונטלית (דהיינו מול גורם אנושי), החליט לאשר את הבקשה והאריך את המעצר עד 7.11.2019.

בתאריך 7.11.2019 התבקש שחרורו בתנאים של החשוד ואכן הוא שוחרר בתנאים.

עובדות המקרה:

במהלך הדיון נשאל טוען המעצרים על ידי מותב זה מה הפעולות שבוצעו מאז הארכת המעצר האחרונה והוא ענה שלא בוצעו כל פעולות.

לאור תשובה זו התבקשה תגובת היחידה החוקרת מדוע לא שוחרר החשוד קודם לכן.

בתשובה השיבה היחידה החוקרת כי טוען המעצרים למעשה לא היה מעודכן עת השיב כי לא נעשו כל פעולות. למעשה היחידה ביצעה את הפעולות הבאות:

ניסתה לקבל מהקורבן את מיקומן של המצלמות כדי להוריד מהן את סרטי האבטחה, אך הקורבן לא שיתף פעולה.

ניסתה לקבל מהקורבן גרסה נוספת בשיחה בתחנה בתאריך 6.11.2019, אך גם ניסיון זה לא צלח לאור רצונו של

הקורבן לצמצם במעשי החשוד ולא לשתף פעולה עם המשטרה; התכוונה לקבל גירסאות משכנים אך לאור העדר שיתוף הפעולה והעדר התקדמות כללית בחקירה ויתרה על ניסיון זה; שלחה בקשה למוקד 100 כדי לקבל את הקלטת השיחה.

לטענתה כל הפעולות אמנם נעשו אך לא תועדו בתיק החקירה.

דין:

נציג המשטרה הסביר בדיון כי המשטרה, שהגיעה למסקנה שניתן לשחרר את החשוד בשעה 17:00 בתאריך 6.11.2019, בקשה לשחרר את החשוד בתנאים שרק שופט מוסמך לקבוע (הרחקה מהמתלון של 30 יום) ועל כן המתינה לבוקר היום הבא, לדיון שעמד להתקיים בפני שופט המעצרים, היות ובשעה 17:00 בית המשפט כבר אינו פעיל.

הוא בקש להימנע מפסיקת פיצויים שיעיבו על פעולות המשטרה ויגרמו לה לפעול כששוט הפיצויים מונף מעל לראשה.

לעומתו טען הסנגור כי על המשטרה היה לשחרר את החשוד בהרחקה ל-15 יום, כפי שהיא מוסמכת לעשות, ולאחר מכן לבקש את הארכתה.

דין והכרעה:

אציין כי עולה מדיווחה של היחידה החוקרת שכבר בתאריך 6.11.2019 הבינה כי לא תוכל להתקדם בתיק וזאת בהעדר שיתוף פעולה מצד הקורבן. בשל העובדה כי הקורבן לא שיתף פעולה לא נגבו הודעות משכנים ולא הורדו מצלמות אבטחה.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים נחה דעתי כי אין מדובר במקרה בו יש לפסוק פיצויים לטובת החשוד. ארחיב ואזכיר כי היזמה לבדיקה ולפסיקת הפיצויים באה ממותב זה, אשר בדק את פעולות המשטרה ונאמר לו בתחילה כי לא בוצעו פעולות. תשובה זו הייתה צורמת לאזני כל מי שזכויות אדם הן נר לרגליו. על כן מיטיבה הייתה המשטרה לעשות לו היתה מתעדת את כל הפעולות מראש ובכך מונעת תשובה זו ואת הצורך להמשיך ולבדוק. אולם לאחר שפורטו הפעולות שהתבצעו, והסיבה שבגללה נסגרה החקירה, מתברר כי אכן בוצעו פעולות גם בתאריך 6.11.2019 עד אחר הצהרים ועל כן החלטת המשטרה להביא את החשוד לשחרור בתנאים של הרחקה של 30 יום בפני שופט, למחרת בבוקר, הייתה החלטה סבירה. לא למותר להוסיף שהרחקה של 15 יום בלבד, שבצידה מוגשת בקשה להאריך ל-30 יום, הייתה עלולה להוות התנהלות בלתי תקינה - התנהלות כזו טיבה שאינה מעמידה את החשוד ו/או את המתלון על טיב ההרחקה הסופי הצפוי/מבוקש בעת השחרור, דבר שאינו הוגן לא כלפי זה ולא כלפי זה. על כן ולסיכום החלטתי שלא לפסוק פיצויים לטובת החשוד.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"א, 26 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.